

1. Abarbanel, Maayanei haYeshuah 7:1 (pg. 322)

שבזולת מתנותיו היה מוכן לעבדו ולעשות רצונו. וגם אמר זה לפי שהיה רוצה להוכיחו ותוכחת מגולה

Without his gifts, Daniel was ready to serve him and perform his will. Also, Daniel said this because he wished to rebuke him openly.

2. Abarbanel, Maayanei haYeshuah 7:1 (pg. 324)

הנה תהיה חכמת דניאל על חכמי בבל בשני דברים יחד, אם בידיעת הקריאה שהם לא היו יודעים לקרות אותיות עבריות ואם בידיעת הפירוש שהיה מכוסה ועמוק גם באותם המלות. ולרמזו לשתי ההודעות האלו החומרית והצורית אמר דנא כתבא וגומר ודנא פישרא די מלתא כי הנה היה מקום לפרש הדברים ההם לטוב בלשצר ולרעת הפרסיים ושיובן פרטיו על הפרסיים שימותו וילכו בשביה מנין גדול מהם וישקלו כספם וזהבם בשלל

Behold, Daniel's wisdom exceeded that of the Babylonian sages in two areas at once: In knowledge of reading, since they could not read the Hebrew letters, and in knowledge of the meaning, which was hidden and deep even in those words. To hint at these two aspects of Daniel's message, the material and the form, he said, "This is the text... and this is the meaning of the matter." There was room to explain the words for the good of Belshazzar and the harm of the Persians, so that its specifics would apply to the Persians, that they would die and enter captivity in great numbers, and their silver and gold would be taken as spoils...

3. Talmud, Sanhedrin 22a

אמר רב בגימטריא איכתיב להון ישת ישת אידך פוגחמט... ושמואל אמר ממתוס ננקפי אאלרן ורבי יוחנן אמר אנם אנם לקת ניסרפו רב אשי אמר נמא נמא קתל פורסינ

4. Shemuel's approach

מ	מ	ת	ו	ס
נ	נ	ק	פ	י
א	א	ל	ר	ן

5. Return of the vessels Ezra 1:1-11

6. The role of Medea Yeshayah 13:17

7. Ibn Ezra 6:1

ובספרי מלכי פרס כי דריוש זה הזקן היה חותן כורש ושניהם תפשו בבל כי כורש היה מלך פרס וזה דריוש היה מלך מדי... והנה כורש הניח חתנו על מלכות כשדים כי כורש המליכו כי כורש אמר (עזרא א:ב) "כל ממלכות הארץ נתן אלקים בידי", והנה בזמן אחד מלכו.

The books of Persian kings say that this elderly Darius was the father-in-law of Cyrus. Both of them conquered Babylon, Cyrus as King of Persia and Darius as King of Medea... Cyrus left his father-in-law over Babylon, for Cyrus crowned him. Cyrus declared, "All of the empires of the land, Gd put in my hands. (Ezra 1:2)" They reigned simultaneously.

8. Midrash, Seder Olam Rabbah 28

מה תלמוד לומר כבר שנין שתין ותרתינן, אלא יום שנכנס נבוכדנצר להיכל בימי יהויכין נולד שטנו והוא דריוש

Why does it say, "When he was sixty-two?" On the day Nevuchadnezzar entered the sanctuary in the days of Yehoyachin, his antagonist, Darius, was born.

9. Abarbanel, Maayanei haYeshuah 7:2

כפי הפשט נראה לי לפרש שבעבור שדריוש מנה מאה ועשרים אחשדרפנים על הנהגת מלכותו ומנה עליהם ג' שוטרים לראות את מעשיהם וגם היה דעתו למנות את דניאל על כלם לכן הוצרך הכתוב להודיע למה לא היה מנהיג מלכותו בעצמו והיה מצווה הנהגתו לדניאל ולשוטרים. ובסבת זה אמר שהיה זקן כשקבל זה המלכות מלכות בבל...

In the simple meaning, it appears to me correct to explain it thus: Darius appointed 120 satraps over his government, and he appointed three officers to oversee them, and he also intended to appoint Daniel over all of them. Therefore, the text needed to explain why he did not govern his empire himself instead of governing it himself, instructing Daniel and the officers to govern it. Because of this it said he was elderly when he received the throne over Babylon...

6:7-6:10 _____ No prayer!

10. Midrash Tehillim 64:1

א"ל לכך אין אתה מלך. כל המלכים גוזרין גזירות ונותנין דתין שנאמר 'כדת מדי ופרס', ואתה לא גזרת מימיר. כיון ששמע כן השלים עמהם
He said to him, "Therefore you are not a king; all kings make decrees and issue laws, as in, 'like the law of Medea and Persia (Daniel 6:9)', and you have never issued a decree." When he heard this, he came to terms with them.

11. Rashi Daniel 6:8

להחזיק בדת המלך בכח לפי שמחדש באת למלוך וממדינה אחרת אתה וצריך חיזוק

It was to strengthen the king's law by force. You are new to the throne, and foreign, and so you need reinforcement.

12. Abarbanel, Maayanei haYeshuah 7:2

ויחשבו שהמלך רחום וחנון ארך אפים ורב חסד שלכן שלשים יום מהקמת מלכותו כל אדם לא ישאל דבר בבבל כי אם למלך כדי שמידו יקבל החסד והרחמים ולא מיד אחר. ומפני זה נועצו שלא ישאל אדם צרכיו בשום שר ושלטון ורואה פני המלך, כי אם מהמלך עצמו כדי שיהיה לכל עמו המלך בעל חסד והרחמים

They would think the king merciful, gracious, patient and generous, so for thirty days from the establishment of the throne each Babylonian would ask nothing from anyone other than the king, so that they would receive kindness and mercy from him and no other. Therefore, they counseled that no one should seek his needs from any officer or courtier, but only from the king himself, so that to the entire nation the king would be the source of kindness and mercy.

6:11-6:16 _____ Indicted for Prayer

13. Praying toward Jerusalem Melachim I 8:46-48

14. Mishnah Zevachim 14:8

באו לירושלים נאסרו הבמות ולא היה להם עוד היתר

When they came to Jerusalem the external altars were prohibited, and were never again permitted.

15. Rambam, Mishneh Torah, Hilchot Beit haBechirah 6:15-16

לפיכך מקריבין הקרבנות כולן אע"פ שאין שם בית בנוי, ואוכלין קדשי קדשים בכל העזרה אע"פ שהיא חריבה ואינה מוקפת במחיצה ואוכלין קדשים קלים ומעשר שני בכל ירושלים אף על פי שאין שם חומות שהקדושה ראשונה קדשה לשעתה וקדשה לעתיד לבא. ולמה אני אומר במקדש וירושלים קדושה ראשונה קדשה לעתיד לבוא, ובקדושת שאר א"י לענין שביעית ומעשרות וכיוצא בהן לא קדשה לעתיד לבוא, לפי שקדושת המקדש וירושלים מפני השכינה ושכינה אינה בטלה

Therefore they bring all offerings there even without a building, and they eat offerings of the highest sanctity in the entire *azarah* even though it is ruined and unwallled, and they eat offerings of lower sanctity, and the second tithe, throughout Jerusalem even though it is unwallled, for the initial sanctity was for then and persists forever.

Why do I say the initial sanctity of the Beit haMikdash and Jerusalem persists forever, and the sanctity of the rest of Israel – for shemittah and tithes and the like – does not persist forever? Because the sanctity of the Beit haMikdash and Jerusalem is a product of the *Shechinah*, and the *Shechinah* never ceases.

16. Talmud, Berachot 31a, 34b

לעולם יתפלל אדם בבית שיש בו חלונות שנאמר 'וכוין פתיחן ליה'. יכול יתפלל אדם כל היום כלו כבר מפורש על ידי דניאל 'וזמנין תלתא'. יכול משבא לגולה הוחלה כבר נאמר 'די הוא עבד מן קדמת דנא'. יכול יתפלל אדם לכל רוח שירצה תלמוד לומר 'נגד ירושלם'... אמר רב כהנא חציף עלי מאן דמצלי בבקתא!

One should always pray in a house with windows, as it says, 'And windows were open for him'.

Perhaps one should pray all day? It is explained via Daniel, 'Three times'.

Perhaps he started only upon entering exile? It already said, 'As he did before this'.

Perhaps one could pray in any direction he chose? Thus it says, 'Opposite Jerusalem.'...

Rav Kahana said: It seems to me that one who prays in an open field is brazen!

17. Rashi Daniel 6:15

ועד בא השמש היה משתדל להצילו אבל כשהגיע זמן תפילתו כרע להקב"ה על ברכיו והתפלל תפלתו ושוב לא היה לו פתחון פה להצילו
Until the sun set he worked to save Daniel, but when the time of Daniel's prayer came he kneeled before Gd and prayed, and then Darius had no opening to save him.